

[Korsgaard.]

befatter os lidt med Tallene, været klar over der var. Men den skulde jo i hvert Fald afbalanceres derigennem, at Arveafgiften føres over paa Formueparagraffen. Anbringer man større Beløb paa Formueparagraffen, end der kan dækkes af den, saa maa den højtærede Finansminister komme og sige til, og saa maa Forskellen føres over paa Driften; for man kan ikke i Statens Virksomheder, i offentlige Virksomheder eller i private Virksomheder samle op anderledes end gennem Driften. De Konjunktursvingninger, der kan være i Formueparagraffen, er ikke det, man skal leve af; det er Driften, man skal leve af.

Den højtærede Minister siger, at Staten er bedre til at bevare end private. Jeg har nu egentlig ikke Indtryk af, at Staten har været saa svært god til at bevare, jeg ved da ikke bedre, end at Statsgælden gennem Aarene er steget meget betydeligt. Man kan sige, at saa har man faaet Formuegenstande derfor, men det er netop det, Ministeren til en vis Grad imødegaar, idet han siger, at det har man ikke. Og med Hensyn til dette, at private ikke kan bevare Værdierne, maa man dog virkelig ogsaa huske paa, at for Staten er det ikke saa svært at skaffe sig Indtægter; naar Regeringen har en lydig Rigsdag, og det har den nuværende Regering, kan den bare forøge Skatterne. Derimod kan det for mange private Virksomheder være umaadelig svært at skaffe Indtægt, maa-ske fordi Forholdene har forandret sig til Ugunst for dem, og saa for øvrigt ogsaa, i hvert Fald ofte, fordi Staten gennem sin Beskatning tager saa meget, at den Opfordring til Konsolidering, som der egentlig skulde være, kun er til Stede i for ringe Grad.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg erkender selvfølgelig, at Arveafgiften betyder en vis Konsolidering, men den er efter min Mening ikke tilstrækkelig. Det er min Opfattelse, at efterhaanden som Statens Aktivmasse, Statens Arbejdsomraade udvides, maa Staten i stigende Grad derudover tilvejebringe en Konsolidering. At Staten værner de Midler, der indgaar, og som den faar Raadighed over, i det hele taget værner sine Værdier paa en anden Maade, end det mange Gange sker i private Virksomheder, kan der nævnes mange Eksempler paa. Vi behøver kun at gaa hele Efterkrigstiden igennem og se paa, hvad det private Erhverv har forspildt af Værdier.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Retoft: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er over for mig fremsat Ønske om, at det Udvalg, som det nu er besluttet at nedsætte, vælges allerede i indeværende Møde. Jeg skal tage Hensyn dertil, idet jeg forventer, at Tinget giver sit Samtykke. (Ophold). Samtykket er givet.

Man gik da til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

Valgt blev: *Retoft, Dalby, H. P. Hansen (Præstø A.), Hauberg, J. P. Jensen, M. F. Mortensen, M. K. Sørensen, Hassing-Jørgensen, Nøhr, Clausager, Jensen-Brobj, Knud Kristensen, Korsgaard, Victor Larsen og Kristen Amby.*

Formanden: Jeg skal lade den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til til Lov Nr. 137 af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder, jfr. Lov Nr. 327 af 23. December 1925 om Ændring i nævnte Lov har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 25. Februar, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 99 af 27. Marts 1934 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser.